

- (iii) Wyrok Sądu nie odpowiada art. 107 ust. 1 TFUE i art. 296 TFUE, gdyż izba w ramach swej oceny wybranych przez Komisję kryteriów prywatnego wierzyciela zastosowała błędne pod względem prawnym założenie. Komisja nie oparła w decyzji swoich wniosków odnośnie do kryterium prywatnego wierzyciela na analizie i przyczynach gospodarczych, wobec czego nie dała Sądowi powodów do przychylenia się do jej argumentów.
- (iv) Sąd dokonał błędnej wykładni i zastosowania art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 i art. 296 TFUE, gdyż Komisja powinna podać w decyzji wysokość pomocy podlegającej zwrotowi wraz z odsetkami, przy czym odsetki powinny być określone w odpowiedniej stopie ustalonej przez Komisję, co nie miało miejsca — tzn. akt prawny Komisji jest nieuzasadniony.

(¹) Dz.U. L 83, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Włochy) w dniu 21 maja 2013 r. — Equoland Soc. coop. arl przeciwko Agenzia delle Dogane

(Sprawa C-272/13)

(2013/C 207/53)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Equoland Soc. coop. a r. l.

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 16 szóstej dyrektywy 77/388/EWG (¹) Rady z dnia 17 maja 1977 r. i z art. 154 i 157 dyrektywy 2006/112/WE (²) okoliczność, że przywożone towary mają zostać objęte procedurą składu innego niż celny, a mianowicie procedurą składu podatku VAT, jest wystarczająca do zwolnienia z zapłaty podatku VAT przy przywozie, nawet jeżeli nie dochodzi do ich fizycznego wprowadzenia a jedynie do wprowadzenia „na papierze”?
- 2) Czy szósta dyrektywa 77/388/EWG i dyrektywa 2006/112/WE stoją na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego polegającej na poborze podatku VAT przy przywozie, mimo że został on — omyłkowo lub w wyniku nieprawidłowości — uiszczony zgodnie z mechanizmem odwrotnego obciążenia poprzez wystawienie faktury wewnętrznej i jednoczesny wpis w ewidencji zakupów i sprzedaży?

- 3) Czy okoliczność, iż państwo członkowskie wymaga zapłaty podatku VAT uiszczanego zgodnie z mechanizmem odwrotnego obciążenia poprzez wystawienie faktury wewnętrznej i jednoczesny wpis w ewidencji zakupów i sprzedaży stanowi naruszenie zasady neutralności podatku VAT?

(¹) Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1.)

(²) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1.)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Hiszpania) w dniu 21 maja 2013 r. — Pablo Acosta Padín przeciwko Hijos de J. Barreras S.A.

(Sprawa C-276/13)

(2013/C 207/54)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pablo Acosta Padín

Strona pozwana: Hijos de J. Barreras S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 101 TFUE (dawny art. 81 traktatu WE w związku z art. 10) i art. 4 ust. 3 TUE jest uregulowanie takie, jak ustanowione przez Reglamento que regula el Arancel de los Procuradores de los Tribunales (rozporządzenie regulujące stawki opłat za czynności pełnomocników sądowych), to jest RD 1373/2003 z dnia 7 listopada, które poddaje ich wynagrodzenie (pełnomocników) opłacie lub stawkom minimalnym, które mogą jedynie zostać zmienione o 12 % w górę lub w dół, w sytuacji, gdy państwo członkowskie, w tym sądy, nie mają rzeczywistej możliwości odejścia od minimalnych ustalonych granic stawek minimalnych w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności?
- 2) Czy dla celów zastosowania wyżej wymienionych stawek, a nie dla celów stosowania ustalonych ich minimalnych granic, można uznać za nadzwyczajne okoliczności istnienie dużej dysproporcji pomiędzy rzeczywistym nakładem pracy a wysokością otrzymywanego wynagrodzenia, która wynika z zastosowania tych stawek?